

Благоустройството на града Севлиево прокудило Ломлиевъ отъ родния му градъ следъ 40-год. учителски трудъ въ него. Отъ 19. VII. 1929 год. той е жителъ на гр. София, кждето изживѣва преклонната възраст на своя животъ.

Кина Андрей Н. Конова — по баща **Анастасъ Мутафова** — стр. 233. Родена е въ гр. Севлиево презъ 1872 г. месецъ септемврий. Тя е внучка на известния Севлиевски благодетель х. Стоянъ Николовъ.

Основното си образование е получила въ родния си гр. С. влиево, а гимназиално — въ Габрово. Още презъ ученичеството си въ Габрово е бивала избирана за председателка на ученическото женско д-во. Презъ 1892 год. се е задомила за Андрей Коновъ — директоръ на всички севлиевски училища. Преди задомяването си тя е следвала въ Швейцария — въ гр. Женева — социални науки (Sciences sociales), а следъ омжжането си наново е заминала съ съпруга си за Швейцария (презъ 1892 год.) и въ гр. Лозана, кждето е следвалъ А. Коновъ юридически науки, тя е следвала акушерскитъ курсове въ Матернитета на Лозанския университетъ и пи е завършила еъ много добра диплома. Следъ завръщането си въ България тя е държала нужния колеквиумъ при Александровската болница въ София. Следъ това тя е продължила да учителствува по френски езикъ и история 7 години. После се е предала на обществена работа. Тя презъ 1908 год. е била избрана за училищна настоятелка и председателка на учил. настоятелство (първа въ България) въ родния си градъ.

Тая си обществена длъжностъ тя е карала 3 години и е свършила мандата си съ голѣмъ успѣхъ. За втори пжтъ е била пакъ избрана и е работила до края на втората година — 1913 год., когато вече се е оттеглила и заловила сериозно и отдала всецѣло на засилващото се подъ нейни грижи, женско движение въ Севлиево. Още отъ самото му зараждане тя е въ първитъ му редове, като непрекъснато му е служила и работила всеотдайно и безвъзмездно. Работила е устно и писменно. Сътрудничила е въ всички тогавашни женски вестници и списання. Била е основателна членка на всички културно-просвѣтни д-ва въ града си и на стабилизирания и общо признатъ Български женски съюзъ, на когото тя е негова почетна членка и бивша негова агитаторка. Тя сжщо е почетна председателка на Севлиевското женско образ. д-во „Надежда“, което е председателствувала надъ 20 години.

Сътрудничила е и въ разни български вестници и списания, като е давала свои и преводни статии въ сп. сп. „Трудъ“, „Мисль“, „Медицинска беседа“, „Обществена мисль“, „Дѣло“, „Гражданка“, „Женски гласъ“, „Женски святъ“, „Вестникъ на жената“, „Млада българка“, „Развитие“, „Напредъ“ и др.